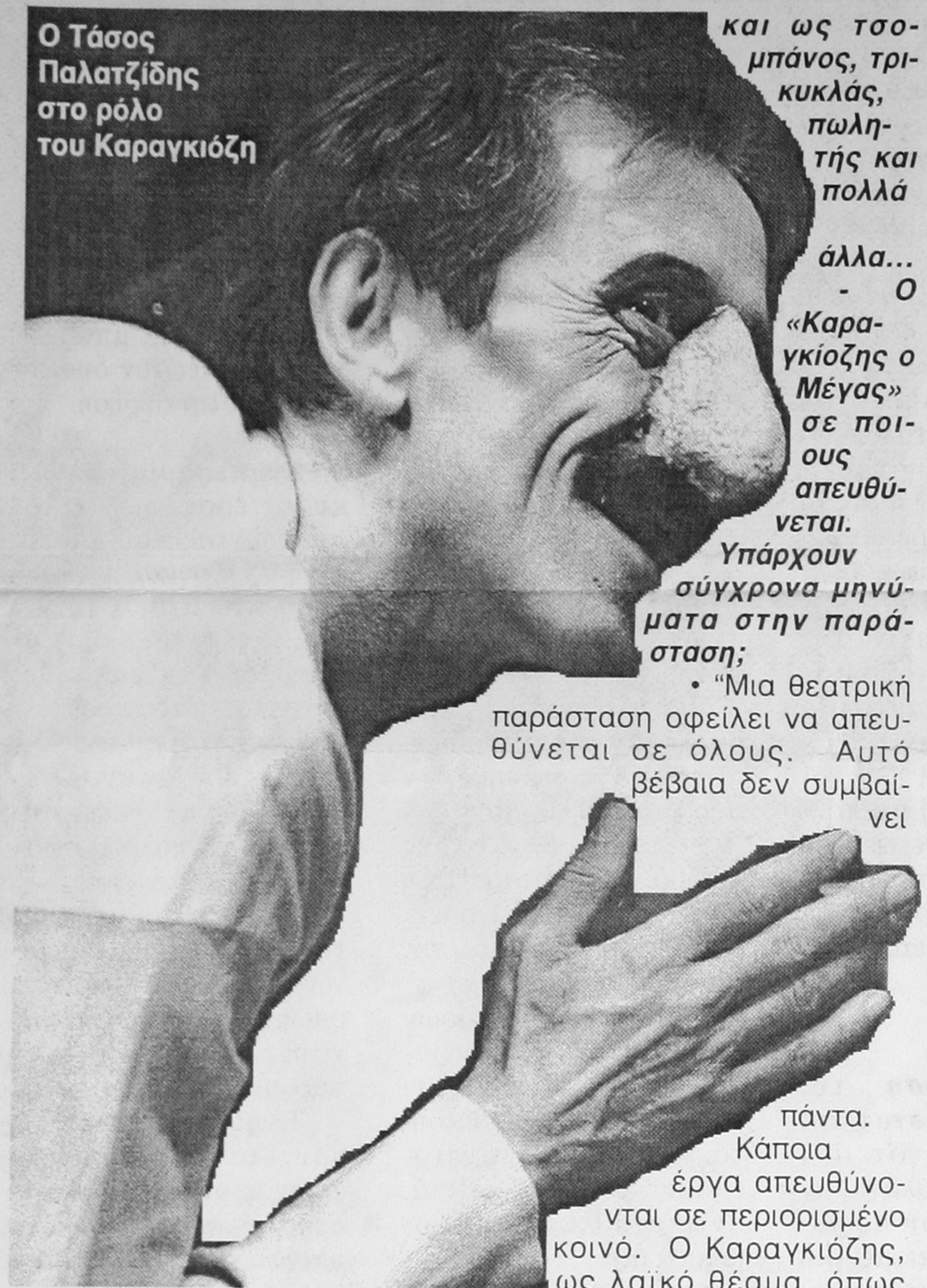

Το Κ.Θ.Β.Ε. στην Αλεξανδρούπολη: "Ο Καραγκιόζης ο Μέγας"

Τάσος Παλατζίδης: "Ο Καραγκιόζης ψάχνει τη φασολάδα της ημέρας και όχι την εξουσία"

Συνέντευξη στη Μαριάννα Κολιού

Ο Τάσος Παλατζίδης στο ρόλο του Καραγκιόζη

«Ο Καραγκιόζης δεν είναι ένα υθριστικό στοιχείο. Είναι ο άνθρωπος που ψάχνει τη φασολάδα της ημέρας και δεν ενδιαφέρεται για την εξουσία. Δεν τιμά τον Καραγιόζη η απόδοση του χαρακτηρισμού σε πρόσωπα με παρεξηγημένες συμπεριφορές» θα πει ο Τάσος Παλατζίδης, ένας καλλιτέχνης χαμηλών τόνων, ήρεμος, ανοιχτόκαρδος, πόντιος στην καταγωγή, με ιδιαίτερη αίσθηση του χιούμορ και ιδιαίτερη αδυναμία στα ποντιακά φαγητά όπως ο «ταναμένος τσορβάς» και τα «πισία».

Έχει χόμπι την δουλειά του και ξεκουράζεται μέσα απ' αυτήν.

Έχει πάψει προ πολλού να ασχολείται ενεργά με την πολιτική και προτιμά να προσεγγίζει τα πράγματα απ' τη δική του οπτική γωνία, μέσω του θέατρου και της τέχνης.

Θεωρεί το θέατρο πηγή της ζωής, αλλά έχει εργαστεί

και ως τσομπάνος, τρικυκλάς, πωλητής και πολλά

άλλα... - Ο «Καραγκιόζης ο Μέγας» σε ποιους απευθύνεται.

• "Μια θεατρική παράσταση οφείλει να απευθύνεται σε όλους. Αυτό βέβαια δεν συμβαίνει

πάντα. Κάποια έργα απευθύνονται σε περιορισμένο κοινό. Ο Καραγκιόζης, ως λαϊκό θέαμα, όπως και όλα τα λαϊκά θεάματα, απευθύνεται έτσι κι αλλιώς σε όλους".

- Υπάρχουν πολιτικά μηνύματα στο έργο; • "Υπάρχουν σαφέστατα πολιτικά μηνύματα. Το έργο είναι γραμμένο βέβαια εβδομήντα έξι χρόνια πριν, από το Φώτο Πολίτη, δεν έχει ανέβει ποτέ, και τίθεται σήμερα με κάποιες παρεμβάσεις από το

σκηνοθέτη ο οποίος αφαίρεσε κάποια πράγματα που ίσως δεν μας αφορούν, όπως η εξουσία. Ο συγγραφέας ήθελε να την «ξεμπροστιάσει» κατά κάποιο τρόπο, να δείξει την ανικανότητα της να υπορετήσει αυτό που πρέπει. Το καλό δηλ. του τόπου, το καλό της χώρας. Βλέπουμε διαπλεκόμενα της σημερινής εποχής σ' ένα έργο γραμμένο πριν 76 χρόνια. Το ουσιαστικό μήνυμα της παράστασης και γενικά όλου του έργου είναι το τι θα πρέπει να ξέρει ο κόσμος, ο λαός για να αντιπαλέψει κάποια πράγματα, ώστε μια χώρα να πάει μπροστά. Αυτό που βγαίνει είναι πως καμία πολιτική ή κομματική ταυτότητα ή σημαία δεν μπορεί να μας σώσει, αλλά μπορεί να μας σώσει η γνώση του λαού για το ποιοι άνθρωποι θα υπορετήσουν αυτή τη σημαία. Εκεί είναι και το κλειδί της παράστασης".

- Μια που αναφερθήκατε σε ταυτότητες, πείτε μας κ. Παλατζίδη ποια είναι η δική σας άποψη για το όλο θέμα που έχει προκύψει για την αναγραφή ή μη του θρησκεύματος στις ταυτότητες;

• "Παρόλο που δεν είμαι άνθρωπος της εκκλησίας διαφωνώ, εάν απομονώσουμε τα πράγματα, και θα εξηγηθώ, διαφωνώ στο να μην αναγράφετε το θρήσκευμα στην ταυτότητα. Διαφωνώ γιατί θέλω, σ' αυτήν την παγκοσμιοποίηση όλων που έρχεται, να διατηρούμε μία ταυτότητα που τέλος πάντων ας έχει κι αυτήν την ανάλυση, αυτό το στοιχείο. Αυτή είναι η θέση μου. Όμως οι αντιμαχόμενες πλευρές νομίζω ότι χρησιμοποιούν λάθος επιχειρήματα και για

κάποιους άλλους λόγους. Έχουν, πιστεύω, άλλους λόγους να μάχονται, κι όχι αυτόν τον συγκεκριμένο λόγο της αναγραφής του θρησκεύματος στην ταυτότητα. Αυτό είναι κακό και για τις δύο πλευρές".

- Πόσα χρόνια παίζεται στο θέατρο και τι σημαίνει για σας; Τι είναι το θέατρο; Τρόπος ζωής, πηγή ζωής;

• "Μπορεί να είναι και τα δύο. Έχω κλείσει ήδη 28 χρόνια στο θέατρο και ξεκίνησα από το κρατικό θέατρο το 1972 την Ανοιξη. Κάνω αυτή τη δουλειά με πολλές παραστάσεις, αρκετές δουλειές στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο. Ήταν επιλογή μου, μέσα από πολλές δου-

στήματα, πλασιέ, πανηγύρια, να πουλάω μέσα σε κινηματογράφους αναψυκτικά. Μπορώ να αναφέρω μέχρι τριάντα και ... (γέλιο) αλλά ας σταματήσουμε".

- Σας απολαύσαμε στους 10 Μικρούς Μήτσους, με τον Λάκη Λαζόπουλο, στον ρόλο του «Σκαραβαίου». Σκέφτεστε να ξανακάνετε σύντομα τηλεόραση;

• "Κάνουμε τηλεόραση όπως κάνουμε και θέατρο τώρα πια. Θα κάνω τηλεόραση έτσι κι αλλιώς γιατί αυτή είναι η δουλειά μου".

- Αγαπάτε την τηλεόραση; • "Ότι γίνεται ευχάριστα, όπου περνάς καλά, είναι καλό. Η χαρακτηριστική δουλειά των 10 Μικρών Μήτσων το αποδει-

λειές που είχα κάνει και πριν ασχοληθώ με το θέατρο, αλλά και μετά, ενώ ήμουν ακόμη ηθοποιός. Έφαχνα ακόμα την επαγγελματική μου ταυτότητα. Τελικά κατέληξα σ' αυτό το επάγγελμα γιατί πίστευα ότι τα κατάφερνα καλύτερα γιατί στο θέατρο ένιωθαν καλύτερα και περνούσαν καλύτερα. Νιώθω ότι το θέατρο είναι ζωή και δημιουργία, τρόπος ζωής, νιώθεις ότι δημιουργείς για τον εαυτό σου. Μπορεί να ήταν ένας επαγγελματικός μου προσανατολισμός το θέατρο που όμως δεν ήταν στόχος για να βγάλω χρήματα".

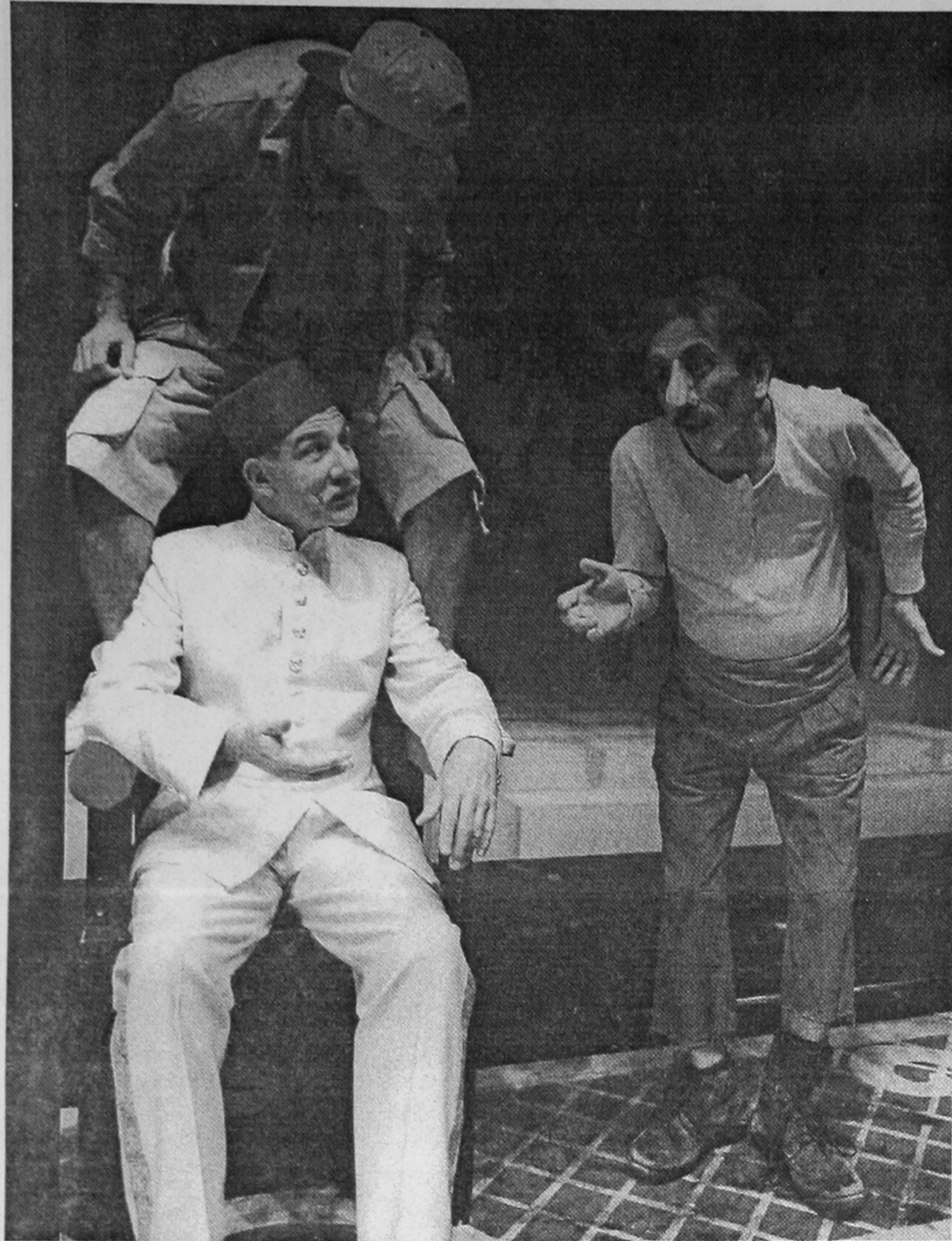
- Πείτε μας, τι άλλες δουλειές έχετε κάνει;

• "Περίεργες δουλειές. Τσομπάνος, βέβαια για λίγα φεγγάρια, μια άλλη ήμουν τρικυκλάς, μεταφορέας. Αντικατέστησα τον πατέρα μου που έκανε αυτή την δουλειά. Δουλειές πωλητή πάρα πολλές, από εμπορικά κατα-

Συνέχεια στην 15η σελ.

Τάσος Παλατζίδης: "Ο Καραγκιόζης ψάχνει τη φασολάδα της ημέρας και όχι την εξουσία"

Συνέχεια από την 10η σελ.

- Διακρίνεται, κ. Παλατσίδη, στην σημερινή κοινωνία «Καραγκιόζηδες» και «Σκαραβαίους»; Και σε ποιους χώρους;

• "Κάτι για να είναι αληθινό και να περνάει στον κόσμο θα πρέπει να είναι και υπαρκτό. Σαφέστατα υπάρχουν και «Καραγκιόζηδες» και «Σκαραβαίοι». Καταρχήν και οι δύο είναι λαϊκοί χαρακτήρες. Ο «Σκαραβαίος» για μένα, όπως και οι περισσότεροι από τους λαϊκούς χαρακτήρες που έχω παίξει, είναι υπαρκτά πρόσωπα. Κάπου σίγουρα τα έχω δει. Απλώς βάζω το αλατοπίπερο της δικής μου περιγραφής όταν παίζω αυτούς τους ρόλους. Ο «Καραγκιόζης» επειδή είναι λιγάκι επικίνδυνο έτσι όπως μεταφέρεται, υπάρχει αλλά όχι με την έννοια της ύβρης όπως το χρησιμοποιούμε σήμερα. Δεν νομίζω ότι τιμά τον «Καραγκιόζη» το να αποδίδεται σήμερα ο χαρακτηρισμός είτε σε πολιτικά πρόσωπα είτε σε κάποιους «σταρ», εξαιτίας της συμπεριφοράς τους. Ο «Καραγκιόζης» δεν είναι υβριστικό στοιχείο. Έχει θέσεις, δεν διεκδικεί άπληστα, όπως συμβαίνει σήμερα στην κοινωνία μας, το χρήμα ή την εξουσία. Διεκδικεί μια θέση στη ζωή χωρίς να επιβαρύνει τους

άλλους. Ο «Καραγκιόζης» ψάχνει τη φασολάδα της ημέρας κι όχι την εξουσία, και δεν μπορεί να είναι κακός παρόλο που είναι πανούργος. Έχει τουλάχιστον ένα όριο συμπεριφοράς που δεν είναι εις βάρος των υπολοίπων. Βέβαια έχει τα κουσούρια του. Άλλωστε στο λαό βλέπουμε και τεμπέληδες και πανούργους και αναρχικούς. Και ο Καραγκιόζης είναι αναρχικός. Όχι μόνο δεν δέχεται την εξουσία που προσπαθούν να τον αναγκάσουν να αναλάβει, αλλά θεωρεί ότι θα του κάνει και θα κάνει κακό. Δεν θέλει να γίνει κρίκος στα συμφέροντα. Αντιμάχεται όλα αυτά τα πράγματα. Έχει θέσεις. Κακώς χρησιμοποιούμε την λέξη αρνητικά".

- Μιλήσατε για όρια συμπεριφοράς; Υπάρχουν σήμερα ή τα έχουμε υπερβεί;

• "Σήμερα έχουμε υπερβεί κάτι πολύ σημαντικό. Έχουμε υπερβεί το χρόνο. Δεν σκεφτόμαστε, ξεπερνάμε το χρόνο, με αποτέλεσμα να ξεπερνάμε απλά, καθημερινά πράγματα και έτσι να τα χάνουμε. Μας κερδίζει • το άγχος της κατάκτησης όλο και περισσότερων υλικών πραγμάτων και τα οποία μας είναι τελικά άχρηστα. Αν δεν έρεις την «λειτουργία», αυτού που απέκτησες δεν υπάρχει λόγος να το έχεις. Έχουμε ξεπεράσει τα όρια μας, λειτουργούμε

σαν εργαλεία ενός άγνωστου Θεού".

- Τι είναι για σας τέχνη και με ποια χρώματα θα την απεικονίζατε;

• "Τέχνη, νομίζω, είναι ο οποιοδήποτε τρόπος έκφρασης, όπου μπορεί να μπει η ψυχή αυτού που θέλει να εκφραστεί μέσα από ένα ταλέντο που μπορεί να έχει, και η ικανότητα να δίνεις διαστάσεις σ' αυτό που κάνεις. Αυτό πιστεύω εγώ. Τα χρώματα που της ταιριάζουν είναι αυτά που μας φέρνουν σε αρμονία με την φύση. Τα χρώματα με τα οποία θα μπορούσα να περιγράψω την τέχνη είναι χρώματα υγείας, παραμένα από την φύση".

- Δίπλα σε ποιους ηθοποιούς έχετε μαθητεύσει και έχετε παίξει;

• "Έχω παίξει με πάρα πολλούς ηθοποιούς. Είχα μεγάλους δασκάλους σκηνοθέτες που έχουν φύγει απ' τη ζωή όπως ο Σεβαστίκογλου, ο Κώστας ο Μιχαηλίδης, ο Μίνος ο Βολανάκης και άλλοι. Δεν θα αναφερθώ στους ηθοποιούς γιατί είναι πολλοί και φοβάμαι ότι θα αδικήσω κάποιους. Ένα μεγάλο ταλέντο είναι ο Θύμιος Καρακατσάνης, κάποιες φορές είχα δουλέψει με την Δέσπω Διαμαντίδου. Ήσως με το 80-90% των ηθοποιών, των γνωστών έχω δουλέψει. Ας μην ξεχνάμε ότι έχω κάνει περισσότερα από εξήντα θεατρικά έργα, περισσότερες από δεκαπέντε ταινίες και τα σίριαλ είναι και αυτά αρκετά. Έχω κάνει επίσης και δύο ξένες ταινίες. Μία είναι που γυρίζετε ακόμα στην Κεφαλονιά με τον Νίκολας Κέιτ", στο "Μαντολίνο του Λοχαγού Κορέλη".

- Σε ποιόν ρόλο θα σας δούμε;

• "Κάνω τον γραμματέα του Δημοτικού Συμβουλίου και είναι μια σκηνή παράδοσης του νησιού από Ιταλούς στους Γερμανούς. Εννοείται ότι κάνω Έλληνα. Έχει έναν κωμικό χαρακτήρα αυτή η σκηνή αλλά ίσως είναι υπερπαγμένο κωμικά γιατί στα γυρίσματα μου είπε ο σκηνοθέτης: "Είναι και δραματικό το έργο κατά βάθος" (γέλιο)".

- Πως κατάφερες ο ηθοποιός να βιώσει τόσους και τόσο διαφορετικούς ρόλους και στο τέλος να ισορροπεί στην καθημερινή του ζωή;

• "Όταν γυμνάζεις το σώμα σου ισορροπείς μια χαρά μετά. Το ίδιο πράγμα κάνουμε κι εμείς. Γυμνάζουμε το μυαλό μας μέσα από την ανάλυση των ρόλων. Νομίζω ότι είναι υγεία. Μπορείς να σκέφτεσαι πιο πλατιά, αρκεί να μην παρα-

φιλοσοφείς τα πράγματα και καταλήξεις επικίνδυνος. Είναι πραγματικά άσκηση, άσκηση υγείας. Μπορείς να έχεις άμυνες για ότι γίνεται γύρω σου".

- Πως διαβλέπετε την πορεία του Ελληνικού Θεάτρου; Οι Έλληνες αγαπούν το Θέατρο;

• "Και το θέατρο και το σινεμά, αλλά και την τηλεόραση που όλοι την βρίζουμε, κι αυτήν την αγαπάμε. Το θέατρο εισπράττει αριθμό θεατών ικανοποιητικό, και μιλώ με νούμερα σχετικά με τον κόσμο που περνάει από τα θέατρα της Αθήνας. Στην επαρχία, δυστυχώς, δεν έχει ο κόσμος την δυνατότητα επιλογής".

- Τα παιδιά μας αγαπούν το θέατρο;

• "Νομίζω ότι τους ενδιαφέρει. Αν αναλογιστώ ότι όταν πήγαινα εγώ στη σχολή, στην Θεσσαλονίκη, είχε δύο σχολές και τώρα έχει περισσότερες από δέκα, λογικά το αγαπούν. Έχω όμως μια

τικό ρόλο. Αυτό που με απασχολεί πάντα είναι το να καταγράφεται μέσα μου αυτό που κάνω. Αν το ευχαριστηθώ εγώ νομίζω ότι θα το ευχαριστηθούν και οι άλλοι. Έχω πάιξει και τον κακό, έχω κάνει ταγματασφαλίτη... που ακόμα κι ο πατέρας μου είχε πρόβλημα..."

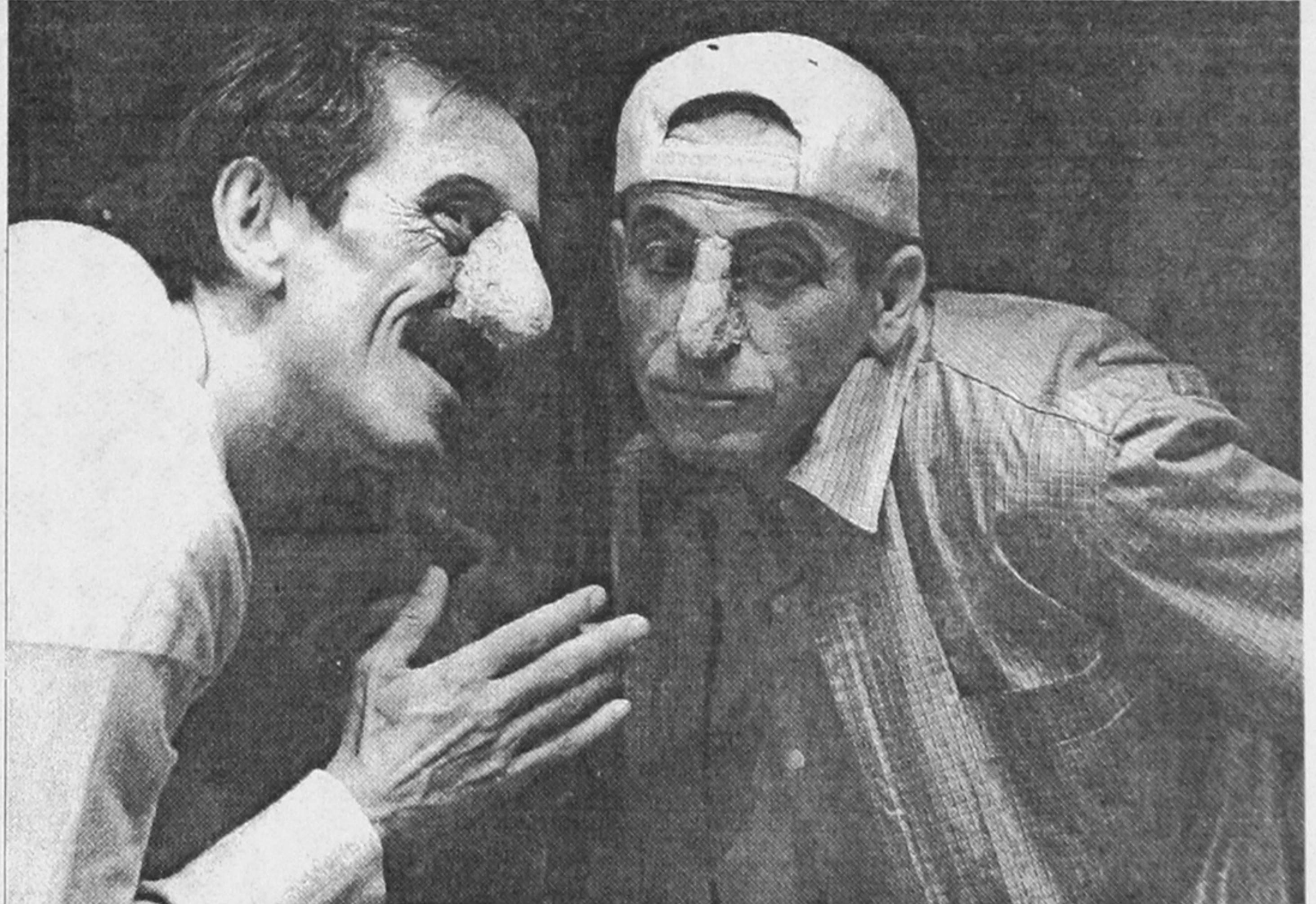
- Σε ποια ταινία βραβευτήκατε;

• "Έχω βραβευθεί στο «Καραβάν Σαράϊ». Το 1986 αλλά και πέρυσι στο «Peppermint» παίρνοντας τον δεύτερο ανδρικό ρόλο".

- Οι Έλληνες έχουν χιούμορ κ. Παλατζίδη;

• "Άλιμονο, βέβαια εχουν χιούμορ και μάλιστα έχουν ποικιλία στο χιούμορ τους. Μπορούν να καταλάβουν ακόμα και το Εγκλέζικο χιούμορ ενώ οι Άγγλοι δεν καταλαβαίνουν το Ελληνικό. Έχω την εντύπωση ότι πρέπει να έχει πρωτιά η Ελλάδα και σε άλλα έχει... αλλά ας μην τα αναφέρουμε (γέλιο)".

- Πόσο απέχει το τραγικό

σοβαρή επιφύλαξη για τον τρόπο με τον οποίο το αγαπούν.

Κάτι το αγαπάς γιατί νιώθεις καλά, όχι γιατί πιστεύεις ότι χρησιμοποιώντας το μπορείς να πετύχεις κάποια πράγματα... Αν το αγαπάς γιατί νιώθεις καλά τότε πάλι μπορείς να το χρησιμοποιήσεις... αλλά σίγουρα θα πρέπει να το αγαπάς".

- Έχετε καθιερωθεί ως κωμικός ηθοποιός. Υπάρχουν αρνητικά σ' αυτό, σας ενοχλεί;

• "Ούτε μ' ενοχλεί, ούτε μ' ευχαριστεί, όπου κι αν έχω καθιερωθεί, αν έχω καθιερωθεί. Δεν με ενδιέφερε ποτέ πως και γιατί με καθιερώνουν και αν με καθιερώνουν και δεν μ' ενοχλεί αν με κατατάσσουν στους κωμικούς ή τους δραματικούς, διότι έχω κάνει και δραματικούς ρόλους και μάλιστα στον κινηματογράφο έχω και ένα βραβείο από δραμα-

το κωμικό;

• "Δεν απέχει, αυτά τα δυο συμβαδίζουν. Το ίδιο γεγονός μπορείς να το δεις από μια άλλη οπτική γωνία".

- Θα ήθελα την άποψή σας για την ελληνοτουρκική προσέγγιση.

• "Δυστυχώς τα πράγματα δεν τα καθορίζουν οι λαοί. Εγώ κρατώ τις επιφυλάξεις μου. Μακάρι να είναι έτσι όπως αφήνεται να φανεί και μακάρι οι λαοί να μπορούν να συνυπάρχουν. Νομίζω ότι κάτι αλλό συμβαίνει που απλά εύχομαι να είναι για το καλό των λαών. Δεν μπορεί να με πείσει κάποιος ότι ήταν σύμπτωση όλα αυτά και ότι δεν ήταν καθοδηγούμενο αυτό που συμβαίνει. Παρόλα αυτά δεν προτιμώ τις εντάσεις... κι ας το δεχθούμε θετικά".

- Σας ευχαριστούμε για το χρόνο που μας αφιερώσατε.

• "Κι εγώ σας ευχαριστώ".